

[Bjørn Poulsen]

Jeg synes ærligt talt, at man kunne have brugt andre konti i denne finanslov som sammenligning i spørgsmålet om social genopretning eller ej. Det havde måske været mere rimeligt, hvis man fra socialdemokratiets side havde sagt: o.k., så stemmer vi for de 50 mill. kr.s nedsættelse med hensyn til rækkerne. Så havde der måske været en smule rimelighed i den form for argumentation.

Her er tale om trafikbeskyttelse af de svage i trafikken. Der er trods alt også noget beskæftigelse i det. Her er nogle ting, som desværre på grund af den socialdemokratiske beskæftigelsesplan nok ikke er ført helt up to date. Man har nogle beløbsrammer sat på, som ikke rigtig hører nutiden til. Jeg synes, man endnu en gang i socialdemokratiet skal tænke sig alvorligt om, hvad det er, man har tænkt sig at gøre på dette område.

Da industriministeren er til stede, vil jeg tillade mig at komme med et lille hjertesuk. Det drejer sig om det ændringsforslag, som SF har stillet med hensyn til at bringe egnsudviklingen op på det, den var tidligere. Jeg er meget, meget skuffet over, at man er fremkommet med forslag om at skære ned på egnsudviklingen. Jeg har meget svært ved at se fornuften i det på nuværende tidspunkt, for selv om man taler om, at der er skabt ligevægt inden for industriens område i Danmark, er der jo ikke skabt lighed, hvad angår antallet af arbejdspladser, og det må være det, der er det vigtigste, det er dér, vi må bruge de forskellige virkemidler, som vi har i dette samfund.

Der er et område, som jeg ikke rigtig nåede at komme ind på i første omgang, og det er arbejdsministerens område. Vi ved jo, at der på dette område sker nogle besparelser, ikke mindst på jobskabelse o.lign., fordi man siger, at der ikke blev brugt så mange penge i 1983. Hvorfor blev der så ikke det? Det er klart, det var, fordi loven kom i gang betydelig senere, end man havde regnet med. Hvis var skylden? Jeg tror, vi alle ved, hvor skylden ligger. Det er en mærkelig begrundelse, at fordi man ikke har lyst til at sætte en lov i gang, så vil man prøve på at gennemføre nogle besparelser året efter, på trods af at man er klar over, at pengene kan bruges. Men det er klart, at det er noget, som denne regering ikke har været med til at vedtage, og derfor vil man prøve på at stoppe det.

Der er nogle områder, hvor besparelserne på arbejdsministeriets konto er fuldkommen uforståelige. Hvorfor sparer man på arbejdsformidlingen? Jeg kunne forstå, hvis vi havde en arbejdsløshed, der var lig nul, at man så ville skære ned på antallet af ansatte inden for arbejdsformidlingen, men med over 300.000 arbejdsløse er det svært at se, hvorfor man laver den slags besparelser. Men det kan jo være, man kan få en forklaring på det, der lyder bare nogenlunde rimelig, selv om det vil være meget svært at argumentere for sådan noget.

Et andet punkt, som også er helt uforståeligt, i og med at man snakker så meget om, at man skal uddanne så godt som overhovedet muligt, er, at man sparer på tekniske skoler o.lign. Man kunne jo spørge sig selv: hvad er det, man er ude på? Skal de presses lidt mere sammen rundt omkring i de forskellige lokaler? For det, man gerne vil, er åbenbart stadig væk at skaffe så mange ind på EFG som muligt. Skal der være flere om hver maskine, så de kan skiftes til at stå og hive i håndsvingene, eller hvad er det for en form for uddannelse, man egentlig har tænkt på at gennemføre ved at lave nogle besparelser på netop dette område?

Det er mildest talt en mærkelig måde at lave uddannelse på, og det er ikke mindst en helt fuldkommen vanvittig måde at prøve på at uddanne de mennesker på, som jo i allerhøjeste grad skal være grundlaget for, at vi igen kan få nogle af hjulene til at snurre herhjemme, nemlig de mennesker, der får den håndværksmæssige uddannelse eller noget, der ligner det.

Derfor er de besparelser, vi ser på området inden for arbejdsministeriet, for mig at se meget tåbelige og helt uforståelige, og jeg har meget svært ved at forstå, at man på længere sigt vil spare noget som helst ved det. En arbejdsløs er jo stadig væk en stor økonomisk belastning for et samfund, og det vil han blive ved med at være, så længe man ikke gør noget for at få ham i arbejde.

Maisted (FP):

Jeg vil gerne starte med hr. Camre, som siger, at finanslovfstemningen er et spørgsmål om tillid eller mistillid til regeringen, ligesom hr. Camre prøvede på at give udtryk for, at fremskridtspartiet pludselig har skiftet